

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Warszawa, dnia 7 grudnia 2017 r.

DOLiS/DEC-1475/17

DOLiS-[...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 t.j.) w zw. z art. 12 pkt 2 i art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 922 t.j.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani H. S. zam. w R. [...] na przetwarzanie jej danych osobowych przez Publiczną Szkołę [...] z siedzibą w R. [...], Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych

odmawia uwzględnienia wniosku.

UZASADNIENIE

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani H. S. [...] zam. w R. [...], dalej jako Skarżąca, na przetwarzanie jej danych osobowych przez Publiczną Szkołę [...] z siedzibą w R. [...], dalej jako Szkoła.

W treści skargi, Skarżąca wskazała, że cyt.: „(...) podczas rozprawy w Sądzie Rejonowym w R., otrzymałam ksero pisma, w którym zawarte były informacje dotyczące m.in. mojej osoby t.j. kiedy rozpoczęłam i zakończyłam naukę, jakie miałam oceny (...). Informacje te zostały nabyte nie na wniosek Sądu, lecz Radcy Prawnego ze Sz., który nie posiadał mojego upoważnienia (...)”. Skarżąca wniosła o cyt.: „(...) wyjaśnienie i poinformowanie mnie czy Szkoła ma prawo udzielać informacji dotyczących mojej osoby *wszystkim* (...)”.

W celu rozpatrzenia niniejszej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, dalej jako Generalny Inspektor, podjął czynności mające na celu jej wyjaśnienie, podczas których ustalił następujące okoliczności faktyczne:

- 1) Sąd Rejonowy w R. [...] prowadził postępowanie o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez Pana J. S. (sygn. akt [...]). Uczestnikiem ww. postępowania sądowego jest Pan S. T., częściowo ubezwłasnowolniony reprezentowany przez kuratora – r. pr. Panią E. K.
- 2) Pismem z dnia 27 lutego 2014 r. r. pr. Pani E. K., działając jako kurator częściowo ubezwłasnowolnionego Pana S. T., w związku z prowadzonym przez Sąd Rejonowy w R. ww. postępowaniem sądowym, zwróciła się do Szkoły o wydanie zaświadczenia o rozpoczęciu i ukończeniu nauki (ze wskazaniem dat) przez m. in. Skarżącą. Uprawdopodobniając cel pozyskania przedmiotowego zaświadczenia do ww. pisma załączono kopie postanowienia z dnia 7 lipca 2011 r. Sądu Rejonowego S. w S. o ustanowieniu r. pr. Pani E. K. kuratorem dla częściowo ubezwłasnowolnionego Pana S. T., zawiadomienia Sądu Rejonowego w R. o posiedzeniu Sądu w sprawie o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości w dniu 18 marca 2014 r. oraz wniosku r. pr. Pani E. K. skierowanego do Sądu Rejonowego w R. o przeprowadzenie dowodu z przedmiotowego zaświadczenia Szkoły. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, przedmiotowe informacje były niezbędne w celu przeprowadzenia dowodu na okoliczność rozpoczęcia nauki w Szkole przez rodzeństwo Pana S. T. (w tym Skarżącej) w latach 60-tych oraz zamieszkiwania rodziców Pana S. T. w R. w 1966 r.
- 3) W dniu 10 marca 2014 r. Szkoła udostępniła kurator Pana S. T. wnioskowane dane osobowe.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 7 pkt 4 z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 t.j.), dalej także jako ustawa, za administratora danych rozumie się organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. W związku z powyższym, w niniejszej sprawie administratorem danych osobowych Skarżącej jest Szkoła, bowiem to Szkoła decyduje o celach i środkach przetwarzania danych Skarżącej.

Zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy, za przetwarzanie danych w rozumieniu ustawy rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych; 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa; 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia

działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą; 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego; 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Ww. katalog przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych przez administratora tych danych ma charakter zamknięty. Tym samym, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne jedynie w przypadkach wskazanych w ww. przepisie ustawy. Jednocześnie należy wskazać, że każda z ww. przesłanek ma charakter autonomiczny i niezależny, co oznacza, że spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi w danym przypadku o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Podkreślić należy także, że zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą uprawniającą do przetwarzania jej danych osobowych. Proces przetwarzania danych będzie zatem zgodny z przepisami ustawy również wtedy, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z ww. przesłanek ustawy, w tym np. przesłankę przetwarzania danych gdy jest to niezbędne do zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Odnosząc wyżej poczynione uwagi do stanu faktycznego niniejszej sprawy, należy zważyć, że aktualnie Szkoła przetwarza dane osobowe Skarżącej w związku z obowiązkiem wynikającym z przepisów prawa. Zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r., poz. 59 t.j.) minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia sposób prowadzenia przez szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzaje tej dokumentacji, uwzględniające w szczególności ewidencję dzieci i młodzieży podlegających obowiązkowi szkolnemu i obowiązkowi nauki, a także stanowiące podstawę wydawania uczniom świadectw i dyplomów. Natomiast zgodnie z § 4 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji szkoła dla dzieci i młodzieży prowadzi księgę uczniów. Do księgi uczniów wpisuje się imię (imiona) i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, numer PESEL oraz adres zamieszkania ucznia, imiona i nazwiska rodziców oraz adresy ich zamieszkania, jeżeli są różne od adresu zamieszkania ucznia, a także datę rozpoczęcia nauki w danej szkole oraz oddział, do którego ucznia przyjęto. W księdze uczniów odnotowuje się datę ukończenia szkoły albo datę i przyczynę opuszczenia szkoły przez ucznia.

Odnosząc się w następnej kolejności do wskazanej przez Skarżącą w skardze sytuacji wydania przez Szkołę zaświadczenia o rozpoczęciu i ukończeniu nauki (ze wskazaniem dat) przez m. in. Skarżącą r. pr. Pani E. K. częściowo ubezwłasnowolnionego Pana S. T., należy wskazać, że zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r., poz.

1822 t.j.), dalej jako Kpc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Natomiast zgodnie z art. 232 Kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

W procesie ciężar dowodu stanowi wymaganie dostarczenia sądowi dowodów potwierdzających przytoczone fakty pod rygorem przegrania procesu (T. Ereciński (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz., Tom II, Postępowanie rozpoznawcze, wyd. V, WK 2016, LEX). Ponadto jak wskazuje się w literaturze z art. 232 wynika zasada, że to strony, a nie sąd, powinny przedstawiać materiał pozwalający poczynić ustalenia faktyczne, z których wywodzą skutki prawne. Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik procesu (wyrok SN z dnia 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662), jak również nie jest jego rzeczą zarządzanie dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, sąd nie jest też zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (M. Manowska (red), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I, Art. 1-505(38), wyd. III, WK 2015, LEX).

Ponadto należy wskazać, że termin usprawiedliwione cele wskazany w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych cyt.: „(...) jest zwrotem niedookreślonym i stanowi klauzulę generalną w znaczeniu funkcjonalnym. Daje w szczególności pewnego rodzaju luz decyzyjny, dzięki któremu organ stosujący prawo (GIODO) może przy podejmowaniu decyzji kierować się ocenami indywidualnymi konkretnej sytuacji, a także pewnymi zasadami postępowania niesformułowanymi w przepisach prawa (...)” (P. Barta, P. Litwiński, Ustawa o ochronie danych osobowych. Komentarz., Wyd. 4, Warszawa 2016, Legalis).

Klauzula usprawiedliwionego celu powoduje, iż administrator danych, który przy przetwarzaniu danych nie legitymuje się przesłankami wymienionymi w art. 23 ust. 1-4 ustawy, może powołać się na tę klauzulę, przy czym niezbędnym jest wykazanie przez niego, iż przetwarzanie danych jest mu niezbędne dla realizacji konkretnego celu i realizacja tego celu (zgodnego prawem) bez przetwarzania danych będzie niemożliwa.

Ponadto należy zauważyć, że do wniosku r. pr. Pani E. K. z dnia 27 lutego 2014 r. skierowanego do Szkoły załączono kopie postanowienia z dnia 7 lipca 2011 r. Sądu Rejonowego S. w S. o ustanowieniu r. pr. Pani E. K. kuratorem dla częściowo ubezwłasnowolnionego Pana S. T., zawiadomienia Sądu Rejonowego w R. o posiedzeniu Sądu w sprawie o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości w dniu 18 marca 2014 r. oraz wniosku r. pr. Pani E. K. skierowanego do Sądu Rejonowego w R. o przeprowadzenie dowodu z przedmiotowego zaświadczenia Szkoły, uprawiając tym samym cel pozyskania przedmiotowego zaświadczenia.

W związku z powyższym, należy wskazać, że z zebranego materiału dowodowego wynika, że udostępnienie przez Szkołę danych osobowych Skarżącej zawartych w przedmiotowym zaświadczeniu na rzecz r. pr. Pani E. K. - kuratora częściowo ubezwłasnowolnionego Pana S. T. było niezbędne w celu przeprowadzenia dowodu na okoliczność rozpoczęcia nauki w Szkole przez rodzeństwo Pana S. T. (w tym Skarżącej) w latach 60-tych oraz zamieszkiwania rodziców Pana S. T. w R. w 1966 r. przez Sąd Rejonowy w R. [...] w postępowaniu o stwierdzenie nabycia nieruchomości (sygn. akt [...]).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor, rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 i art. 22 ustawy w zw. z art. 129 § 2 i art. 127 § 3 Kpa stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa). Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, ma prawo na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.) do wniesienia skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Generalnego Inspektora. Wpis od skargi wynosi 200 złotych. Wpis od skargi wynosi 200 złotych. Strona ma prawo ubiegania się o prawo pomocy, w tym zwolnienie od kosztów sądowych.